

*Muista äijä äkkiväärä,
akka arvoisa olio,
tutkijani, tuomarini:*

*Mitään tällä ei tekoa,
runollani runsahalla,
kanssa arkisen elämän,
menneen eikä ees tulevan,
nimet kaikki keksittyjä,
otettu omasta päästä.*

*Runostani rienaavasta,
älläs suutu akka armas,
anna armosi minulle,
suurisuulle surkealle!*

*Äänestä minua äijä,
taiteilijaa tyhmänlaista,
runoniekkaa raakalaista,
pilkkakirvestä pahinta,
jos ei muuksi niin aluksi,
tämän taiston voittajaksi,
kuninkaaksi kurjan kilvan,
runokilvan ruhtinaisen!*

Tästä alkaa PITKÄ, PITKÄ runoni, joka käsittelee poliitikkojen kilpalaulantaa Ylen Isossa pajassa ennen eduskuntavaaleja keväällä 2011 kaikkien puolueiden yhteisessä vaalitentissä, jossa kukaan ei totuttuun tapaan kuuntele toista puhujaa, vaan puhuu sitä mitä sylki suuhun tuo!

Kilpalaulanta kipakka

Nouse suosta suomalainen,
veneestä alta veikkoseni,
astu reippaasti esille,
älä suotta suuta väännä,
itke ilmoisna ikänä,
yksiksesi äyskentele.

Tartu toimeen ja terästy,
mieti, muistele uholla,

tutki vanhojen vikoja,
pulinoita puolueitten,
tyhmäin herrojen tapoja,
Unionin "urotekoja".

Nyt on aika arkalaisen,
väkemme vähäosaisen,
sukukunnan suomalaisen,
Perus-Suomen suosta nousta,
omaksensa ottaa onni.

Katso kuinka kaikkialla,
vanhat puolueet pulassa:
Kellä taulut kaupattuna,
kellä laudat kannettuna,
kellä suuria saloja,
"pienen pieniä" vikoja;
känny täynnä tekstareita,
akka vaihdettu vasiten,
ukko uusi valjastettu,
lapset jälkeensä jätetty.

Kellä kirput kiusanansa,
matkat muiden maksamia,
kellä keinot kelvottomat,
oma lehmänsä ojassa,
jääviys jätetty ylle,
kellä Raamattu ravassa,
Pyhä Kirja pois pelattu,
liperit lihoiksi lyöty.

Kenen taustana, tukena,
AaYy-äijät änkyräiset,
lakkoherkät herrasemme,
veroeuroin venkoilijat.

Kenen onni taas oleva,
verkkosukkien varassa,
ken on teille kuiskimassa,
punahuulin huutamassa,
unelmista uusimmista,
unelmahötön himosta.

Kuka taasen taitavasti,
nojaa veljeen vieraan vallan,
vallan varsin oudonlaisen.

Mieti mies sä mielessäsi,
liekö oppinsa lipevä,
idän suunnasta itänyt?

Tutki nainen tunnossasi,
kuka kurja kieltämättä,
ketunhäntä kainalossa,
tarhatöihin ei tykästy,
tunnusta ei toisen työtä,
öistä rauhaa ei rakasta.

Tutki tarkasti toveri,
talonpoika, orja, turja,
kenen koura taskussasi,
ketkä kansan verta juovat,
vievät viime pennosesi,
eurot, ruplat, taalut, punnat,
Eurooppaan nyt empimättä,
Kreikan johdolle avuksi,
tueksi nyt tuntuvaksi,
parahaksi pankkiensa.

Muista ennen ääntä että,
herralla on herran metkut:
Jos on johtaja pulassa,
kultainen kädenpuristus,
herkkuna on herrasemme,
optiot myös onnenansa,
kriminalurkki takkinansa.

Omillansa orjakansan,
Sinun, meidän - kelpo kansan,
toimeen taas on tulla pakko.

Muista ennen ääntä että,
Unioni missä meillä,
ongelma on siellä aina,
ikuisesti ja iäti!

Pienten hiukkasten pelossa,
saunapuutkin kiellettyinä.
Puiset huussit suljettava,
puhdistamot pakko olla,
pikku pissien varalta.

"Paskat" pakko puhdistella,

EeUu:n ehdoilla eleä,
mukinatta mummojemme,
väen maaseudun vähäisen.

Konsa on hätä kädessä,
vaali eessä vaanimassa,
pakko tulla on punaisten,
meidän linjalle livetä,
taasen meitä matkiella:
Elä maassa maan tavalla,
opi suomea, sisuunnu!
Tee sä työtä ja menesty!

Lopuksi sana Sinulle,
nuorelle ja vanhemmalle,
virkeälle vanhukselle:

Älä anna ainokaista,
ääntä kaikkein arvokkainta,
kokkarille, kommarille,
punaiselle minkään sortin,
sortin yhden uskovalle,
ketaleelle keskustalle,
"ruotsalaiselle" sakille,
puhumatta vihreistä,
sinipaitain palvojista!

Äijä äänestä minua,
anna akka voima, valta,
minulle ja meille muille,
Perus-Suomen "perhanoille",
puolueelleni purista!

Vedä viivasi vihainen,
puolesta paremman Suomen!

Minä Paavo pystypäinen,
"Mäki Arhin" ärhentelen,
sulle vannon ja vakuutan:

Usko tai älä, toveri,
kaadettu on kommunismi,
poissa puolueen opista!
Otto Willestä opittu,
vieraan neuvo vaarallinen!
Ohjenuoramme idästä,
otettu ei ollenkana!
Marksin Kalle kahlehdittu,
ukaaseihin uljaan Bryssän!

Minä Paavo pystypäinen,
"Mäki Arhin" ärhentelen,
sulle vannon ja vakuutan:
Nousemme me vielä tästä,
alhosta ja ahdingosta,
hurmos-Suomen hunningosta,
meitä vielä ei masenna,
nousu Soinin, ei Räsäsen,
porvareiden pullistelu,
karmehinkaan galluplasku.

Minä Paavo pystypäinen,
"Mäki Arhin" ärhentelen,
sulle vannon ja vakuutan:
Meidän puolue punainen,
työläisen tuki ja turva,
ainut puolue peräti,
jolla aina kiellettyinä,
toisen sorto, "koulukiusa",
rasismi ei riesanamme,
- takuuta en anna muista!

Minä Paavo pystypäinen,
"Mäki Arhin" ärhentelen,
sulle vannon ja vakuutan:
Viherhallitus on halumme,
kera Soininvaaran - ei Soinin,
sekä tietty - Urpilaisen.
Pyyntömme ei suuren suuri,
vaatimus perin vähäinen,
ministeri, kaksi, kolme,
- ihan pieneksi aluksi!

Minä Paavo pystypäinen,
"Mäki Arhin" ärhentelen,
sulle vannon ja vakuutan:

Heti ja ihan aluksi,
emme vaadi vaatimalla,
välttämättä ja vasiten,
vanhan vallan kaatamista,
reputusta kansanvallan,
sortokauden saapumista,
Vihan Pitkän piinausta.

Toki vastaisen varalta,
tavoitteemme taivonranta,
ylivalta yhden miehen,
- vanha vihje naapurista!

Minä johtaja mitätön,
Sinne-tänne Anni armas,
puhujaksi päästettynä,
itken ynnä ihmettelen:

Naturasta miksi nauru,
pilkkavirsi piinallinen,
miksei kansa kiinnostunut,
kasvihuonekaasuloista,
tuhosta ja turmiosta,
pahan maailman menosta?

Miksi kiinnosta ei kettu,
- paitsi turkin kauluksessa,
akan rikkaan rinnuksessa?

Miksi karhut kaadettava,
sudet, ahmat surmattava,
ennen ehtoa kylihin,
turmaksi väen vähäisen.

Utelen mä Anni teiltä,
onko syynä syrjintäämme,
kettutyttö, kelpo tyttö,
"Rauha Vihreä" varakas,
kunkkujemme kahleet, käädyt,
kaivureihin kiinni pannut?

Vaiko kasvikset "kamalat",

idut aivan ihmeelliset,
kummat kasvit kammareissa.

Vaiko taustamme tukeva,
entisaikain aattemme,
punakeltainen puserrus,
sirpin ja vasaran synti?

Vaiko hallitushalumme,
ydinvoimalan ylistys,
maahanmuuttomme murina?

Utelen mä Anni teiltä,
onko teistä tanttasista,
ukoista myös uljahista,
pippein, pappein painostelu,
vihkikaavan korjaelu,
ala-arvoinen ajatus?

Vastasitpa mitä tahansa,
tervetullut oot tupaamme,
astuos heti esille,
aate vihreä valitse.

Meille kaikki kelpaavaiset,
sekalainen seurakunta,
osoittajat nurjan mielen,
vastarinnan vaalijatkin,
kunhan äänesi omistat,
väellemme vihreälle,
kannat runsahat rahasi,
hiilijäljen hillinnäksi,
yhteisen edun hyväksi,
- parahaksi puolueemme.

Lopuksi mä lausun teille,
loppuhuipuksi pudotan:
Onnemme on Soininvaara,
aattehensa arvokkaimmat,
ongelmamme vaara Soinin,
- isolla ässällä sanottu.

Työläiset ja muut toverit,
hapertuvat harmaaparrat,
ikinuoret sossukraatit!

Vaikken aina onnistunut,
naisenanne näyttävänä,
johtajana järkevänä,
puolueemme ei pulassa,
penneistä ei meillä puute,
tauluistakaan tarve suuri,
puhumatta lahjuksista,
liikemiesten lihapadoista,
meill' on armaat ansiomme,
AaYy-maksut mainioimmat,
pikkusummat suurenmoiset,
veroista vapaat vasiten,
meiltä karhu ei kysele,
verokarhu meitä vahdi,
poliisi ei pohdiskele,
virkavalta vainoele,
- mitä nyt vähän nykyisin.

Jos ei johtajaks' minusta,
papukaijasta paraasta,
onhan meillä mestareita,
päteviä päsmäreitä,
meillä vielä on varalla,
Piiru-Eero, Putki-Paavo,
jokerina herra Jungner,
pari pappia pidossa!
Toki mun on myönnettävä,
Erkki ei ole eduksi,
liian viisas on minusta,
älyäijä ääripäästä.

Työläiset ja muut toverit,
hapertuvat harmaaparrat,
ikinuoret sossukraatit!

Meillä katto korkealla,
tilat runsaat tänne tulla,
sinun tulla turvahamme.

Jos on joukkomme isompi,
suurempi keskustan sukua,
kokoomuksen kannatusta,

perus-Suomen surkimusta,
soinilaista tekopyhyyttä,
minä vannon ja vakuutan,
jos ei johtajaks' minusta,
papukaijasta paraasta,
päättä pääministeriksi,
vallan annan vaatimatta,
minuakin viisaammille,
päästän pääministeriksi,
joko Paavon pyytämättä,
tahi Eeron empimättä,
- Erkistä ei niin väliä.

Minä Niinistö nimekäs,

Eduskunnan ensi äijä,
aina ehdi en iloksi,
aina paikalle pyrhä,
vierelläsi viivähte.

Siksi ällisty ä! laisin,
kun sä kuulet korvillasi,
kesken tuiman vaalitaiston,
sanat selvät, yllättävät:
Niinistö on mun nimeni,
paikalla on Pahvi-Sauli,
ymmärtäjä, ystäväsi.

Parempi minäni siinä,
ajattelee aivoillani,
puhuu parka puolestani,
ajaa pappien parasta,
ärjyy puolesta poliisin,
ajattelee armeijaamme,
kokoomuksen korvillansa,
kuuntelee vähäosaista,
toimetonta tyttölasta,
liitურaita raksamiestä,
kultakellokulkumiestä,
tyypillistä työväkeä,
väheksy ei rikkahinta,

rutiköyhää ruhtinasta.

Äijä ällisty ä! laisin,
kun sä kuulet korvillasi,
kesken tuiman vaalitaiston,
sanat selvät, yllättävät:
Nyt mä päätän paasaamisen,
sanat kaikki on sanottu,
Pahvi-Sauli on puhunut!

Mieti muija mielessäsi,
ajattele aivoillasi,
oliko kyseessä kurja,
pinkopahvinen tekele,
vaiko sittenkin se aito,
Sauli muita mittavampi,
tavallista taitavampi,
- minä itse, ukko uljas,
vaatimaton vanha äijä,
presidentti uusi Suomen,
johtaja vähän jalompi,
hiukan nöyrempi nykyistä!

Vaikka gallup-käyräsemme,
laskee lailla lehmän hännän,
muistakaa oi äänestäjät,
markkinaväki ja muutkin,
jotta varsin tunnetusti,
heilahtaa voi lehmän häntä,
ylöspäinkin yllättäen,
jos on kiusa karpäsistä,
selän puolla sittiäinen.

Minä nainen näyttäväinen,
Mari, miestä mittavampi,
uskon, vannon ja vakuutan,
taikka toivon turja ettei,
synnit synkät suuntaa näytä,
sysimusta syntisäkki,
pysy yllämme iäti.

Konsa Matti pois kuvasta,

muinaismuisto mielissämme,
miehen erheet entisiä,
minä kukko tunkiolla,
akka armoton ajossa,
uusi nousu on edessä,
tuskain taival tyrmättynä.

Muista reilu maalaismummo,
talonpoika tarpeellinen:
Vaikka kuljen kaupungissa,
kivisen kylän kujilla,
EeUu-herrain huonehissa,
lypsylämmiin on käteni,
maito ei vain maalaisherku,
houkutin se herrallekin.

Minä nainen näyttäväinen,
Mari, miestä mittavampi,
uskon, vannon ja vakuutan,
lannista ei vanha vaino,
tiedän, tunnen tarkallensa,
ei populismi kauan kestä,
kauas kanna vieraskauna.

Muista reilu maalaismummo,
talonpoika tarpeellinen:
jotta varsin tunnetusti,
heilahtaa voi lehmän häntä,
ylöspäinkin yllättäen,
jos on kiusa kärpäsistä,
selän puolla sittiäinen.

Ennen lentää lehmä, sonni,
kuin on keskusta karussa,
poissa hallitushalusta,
- "opposiittio" osamme.

Kära vänner, kamraterna,
svenska "taalande" porukka!

Kunnon kieltä kaks' on meillä,
toinen toistansa parempi,

parempi se toinen niistä,
se kelpo kotikutoinen,
- pakkoruotsiksi sanottu!

Suohon meitä on sysätty,
ryvetetty "ruotsalaista",
konsa jälkeen jatkotaiston,
evakkoa Kannakselta,
pakolaista karjalaista,
päästetty ei meidän maille,
ruotsinkielen kultamaille,
asutettu ollenkana,
konsa kieli kummallinen,
kieli Karjalan kamala,
hapankaalin ol' hajuinen.

Sota taas on syttymässä,
konsa taiston tuoksinassa,
vaalitaiston vallitessa,
Persu ei periksi anna,
pakolaista maahan päästä.

Kära vänner, kamraterna,
svenska "taalande" porukka!

Kysyttävä nyt on meidän,
maahanmuuttoko pahasta,
ministeri konsa meidän,
minä itse, Astrid armas,
vallassa on valtakunnan.

Tässä vastaus pätevä,
minun mieleni mukainen:

Nyt on tyyli meillä toinen,
pakolainen tervetullut,
vauva, mummo muukalainen,
koko Suomemme osalle,
- kun ei tunge meidän maille,
ruotsinkielen kultamaille.

Kära vänner, kamraterna,
svenska "taalande" porukka!

Hallitukseen on halumme,
jälkeen vaalin valtakunnan,

vaikka "konnien" keralla,
sitä konsa pyytää kansa,
fosterland on vaatimassa,
kieli pitkällä lipoen!

Lyhyestä virsi kaunis,
viisaampi sanoja vailla,
väitti pappimme parahin,
siksi päästän sut pahasta,
puheeni ei pitkänlainen,
- suollan vain sanoja kaksi.

Sata josko mä sanoisin,
tuhat tuutista tulisi,
pyydän anteeksi mä sulta,
anna armahdus minulle,
Räsäsen akalle armo!

Kirkkomme on kiipelissä,
kansankirkko kaatuvainen,
puolet piispoista pihalla,
eikä äijät ees punastu,
vaikka Raamattu revitty,
lakaistu on lattialle,
tilallensa toivoteltu,
poimittu on pornolehti.

Mieleni panee vihaksi,
suuttumus mun suurenlainen,
jos ei astu alttarille,
nainen miehensä parina,
sulho myötä morsionsa,
jos on meillä sallittuna,
avioksi mainittuna,
liitot oudot, onnettomat.

Kivultani, kiukultani,
aivan kahdella sanalla,
sanotuksi kun en saanut,
sitä minkä mä halusin,
mikä mieltäni mun painoi,
pyydän nöyrästi nyt sulta,

Kilpalaulanta kipakka

Kirjoittanut Kalevi Koskela

äänestäjä äkkiväärä,
suoraselkäinen kaveri:
Anna anteeksi minulle,
Räsäsen akalle armo!